

Риёзус солиҳийн шарҳи / Риёзус солиҳийн шарҳи / 405-ҳадис

405 - وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: «إِنَّ نَاسًا كَانُوا يُؤْخَذُونَ بِالْوَحْيِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَإِنَّ الْوَحْيَ قَدْ انْقَطَعَ، وَإِنَّمَا نَأْخُذُكُمْ الْآنَ بِمَا ظَهَرَ لَنَا مِنْ أَعْمَالِكُمْ، فَمَنْ أَظْهَرَ لَنَا خَيْرًا أَمْنَاهُ وَقَرَّبَنَا، وَلَيْسَ لَنَا مِنْ سَرِيرَتِهِ شَيْءٌ، اللَّهُ يُحَاسِبُهُ فِي سَرِيرَتِهِ، وَمَنْ أَظْهَرَ لَنَا سُوءًا لَمْ نَأْمَنْهُ، وَلَمْ نُصَدِّقْهُ وَإِنْ قَالَ: إِنَّ سَرِيرَتَهُ حَسَنَةٌ». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [2641].

405. Абдуллоҳ ибн Утба ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Мен Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анхунинг бундай деганини эшитдим: «Албатта, одамлар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг даврларида ваҳий билан ҳисобга тортилар эдилар. Ваҳий эса тўхтаб бўлди. Энди биз сизларни фақат бизга зоҳир бўлган амалларингизга кўра ҳисобга тортамыз. Ким бизга яхшилиқни зоҳир қилса, унга омонлик берамыз ва уни яқин тутамиз, унинг ботини билан бизнинг ҳеч қандай ишимиз йўқ. Ботини борасида уни Аллоҳ ҳисоб-китоб қилади. Ва ким бизга ёмонликни зоҳир қилса, биз унга омонлик бермаймыз, уни тасдиқламаймыз ҳам, гарчи у ботинини гўзал деб айтса ҳам».

Имом Бухорий ривояти.

Шу ерга келганда китобимизнинг биринчи қисми тугади. Иншааллоҳ китобимизнинг иккинчи қисмини 50-боб, «Хавф» ҳақидаги 406-ҳадисдан бошлаймыз.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI